

CCIT – Ciofliceni – Snagov 2015

BEVEZETŐ ELŐADÁS

Claude Dumas

Hogy elsősorban a munkánkra koncentráljak, nem említem ismételt az üdvözlés és köszönet szavait, melyeket Martin atya tolmácsolásában már hallhattunk, ám ez alól kivételt képez Willy és csapata, akinek, akiknek személyre szólóan szeretném megköszönni azt az áldozatos munkát, melyet egy ilyen CCIT találkozó megszervezése igényel...köszönet érte!

A „Kommunikáció: az új médiumok adta lehetőségek és veszélyek” összetett téma, melynek aktualitása nem kétséges...s melyet önöket is meglepő módon, megkísérlek összekötni az evangelizáció fogalmával.

„Menjete el az egész világra és hirdessétek az Evangéliumot minden teremtménynek!” mondja Jézus a tanítványainak, Márk evangéliumának utolsó soraiban. Elképzelhető, hogy ezekből a szavakból fejlődött ki az „evangelizáció” koncepciója. Az biztosan érzékelhető, hogy ennek a Krisztus által minden nemzethez szóló küldetésnek erősen harcos áthallása van, és világosan egy erőteljes meghívásra utal a prozelitizmus / ne féljünk a szavaktól / valamilyen formáját illetően. Egy olyan szervezett fellépésre szólít fel, melyből új megtérőket remélhetünk, akikből majd tanítványok lesznek...Máshol, ettől kissé eltérő hangulatú megbízás is felfedezhető e felhívásban, mely egyfajta kommunikációs küldetés, hiszen alapjában egy minden teremtményhez szóló jó hír „hirdetéséről”, közléséről / megismertetéséről / van szó!

Egyértelmű, hogy napjainkban már nem vagyunk a kezdetek pionírjainak korában, azokban a mozgalmas időkben, amikor az első tanítványoknak nagy bátorságról és leleményességről kellett bizonyosságot tenniük, hogy egy ilyen széleskörű programba bele tudjanak vágni szinte minden eszközt nélkülözve, vagyis majdnem a nulláról indulva!

A jó hír hirdetése szájról-szájra kezdődött... majd Isten Igéje elterjedt szerte a római birodalomban...ezt követően a misszionáriusok útra keltek azokkal, akik új világokat akartak felfedezni...s így hozzánk is eljutott az Ige.

Napjainkban minden tekintetben részesei lehetünk a kommunikáció látványos fejlődésének. Úgy tűnik, a világ egy új megszállottság rabja lett: ellenállhatatlan vágy ébredt a beszéd, a látás, a hallás, a kapcsolattartás, a kommunikáció iránt. Ennek megjelenési formái számosak és változatosak.

Az új technológiák, a kommunikációs eszközök által előállítható hyper összeköttetés / facebook, smartphone, tabletek, számítógépek, okostelefonok, e-mail üzenetek, videók, blogok, twitter.../ nemcsak a kommunikáció módját változtatták meg, de magát a kommunikációt is. E változásnak az evangelizációban is érzékelhető hatásai vannak. Az evangelizáció, a Jó Hír minden teremtménynek való hirdetésének új módja minket is magával ragadott. Számolnunk kell az új médiumokkal. Már nemcsak a korábban megszokott módon cselekedhetünk. Ez nem elég, többé már nem elég.

Már VI. Pál pápa is azt írja az Evangélii Nuntiandi című apostoli buzdításában, hogy a médiumok „az Evangélium szolgálatába állítva, szinte a végtelenségig kitágíthatják az Isten

szavának hallgatóságát: akár emberek millióira is” / EN 45 / és hozzáteszi, hogy „főleg bennünket, az Egyház pásztorait terhel a felelősség, hogy bátran, okosan, az evangéliumhoz hűségben megtaláljuk a legalkalmasabb, legjobb módot, miként adjuk tovább ezt az Evangéliumot korunk emberének” / EN 40 /. „Az Egyház mulasztással vétkeznék az Úr előtt, ha nem használná fel e hatalmas segítséget, melyet az emberi értelem napról-napra jobban tökéletesít. Az Egyház ma ezeknek az eszközöknek közvetítésével 'háztetőkről prédikálja' a rábízott üzenetet” / EN 45 /...XVI. Bendek pápa így fogalmaz: „Ha az Evangélium nincs jelen a világhálón, sokak megtapasztalásából hiányozhat, akiknek számára a létezés e közege fontos.” Látható tehát mennyire fontosak a társadalmi kommunikáció új eszközei a misszióban.

Nem várhatunk csak arra, hogy az emberek hozzánk jöjjenek, hanem jelen kell lennünk azokon a helyeken, melyeket látogatnak, mint a blogok, facebook stb...A neten „szörfölők” többsége többnyire az Egyháztól igen távol álló személyeket jelent. A világháló eszközeit használók többségét a vallás iránti közömbösség jellemzi! Ők azok, akik biztosan sosem válnak láthatóvá az Egyház részére, akik valószínűen csak ezen információs források révén hallanak majd Istenről.

A személyek közötti kapcsolatok új formái jönnek létre ezen az úton. Az internet révén olyanokkal kerülünk kapcsolatba, akikre soha nem gondoltunk volna.

A cigány fiatalok egyre gyakrabban használják ezeket az eszközöket az egymás közötti kommunikációban...Egyre gyakoribb, hogy a facebook-on a Biblia, az Evangélium egész szakaszai jelennek meg, videókat láthatunk általuk szervezett imádságokról, szentmisékről, melyeken részt vettek...információk jelennek meg az imádság időpontjáról...francia részről a „Gens du Voyage Catholiques”, „Jeunes Voyageurs Catholiques” /”Katolikus Utazók Népe”, „Fiatal Katolikus Utazók”/, svájci részről a „Katholische Fahrenden Volkes”/„Katolikus Utazók Népe”/, hogy csak néhányat említsek azok közül, melyeket ismerek...Egymás közötti evangelizáció zajlik, ám ez többnyire csak arról szól, ami érdekli őket!

Van ebben egy veszély: az Evangélium nem egy formatált „termék”, amit „használatra kész összeállításként” csomagban kapunk. Az Evangélium így valóban könnyen válhat sztereotip és realitást nélkülöző üzenetté, mely ezáltal bibliai utalások és szenzációt kereső, sokkoló mondatok gyűjteménye lesz. Isten Igéje élő ige...szüksége van arra, hogy meghallgassák...szüksége van egy valódi kapcsolatra, szüksége van a személytől-személyig történő kommunikálásra. Ez a másik körülményei és valós elvárásai iránti figyelmet is magában foglalja.

VI. Pál pápa arra hívta fel a figyelmünket, hogy „Az Egyház szemében a legelső evangelizációs eszköz híveinek őszintén keresztény élete” / EN 41 /.

Vegyük például Keresztelő János és a két tanítvány történetét: ő Jézust meglátva ezt mondja nekik: „Íme az Isten Báránya” ...a tanítványok erre követni kezdik Jézust: „Jézus visszafordul és megkérdezi tőlük: Mit kerestek?” „Azt felelik neki: Hol laksz?” Jézus erre így válaszol: „Gyertek és meglátjátok.”

Íme egy valós körülmények között lezajlott igazi lecke a kommunikációról ... A CCIT hivatása is ebben áll: életszerűen kommunikálni szerzett tapasztalatainak megosztását és mindezt a saját stílusában, melyből kitűnik „hogy a Jó Hírt minden nép számára hirdetni kell.”

Örömmre szolgál, hogy befejezésként pápánk szavaira hivatkozhatok: „*Fontos az Egyház figyelme és jelenléte a kommunikáció világában, hogy párbeszédet folytasson a ma emberével, és elvezesse a Krisztussal való találkozáshoz: egy Egyház, mely elkíséri az embert életútján, mindenkivel útra tud kelni. Ebben az összefüggésben a kommunikációs eszközök és az információ forradalma nagy és szenvedélyes kihívást jelent, amely friss energiát és új képzelőerőt kíván meg, azért, hogy Isten szépségét közvetíthessük másoknak.*” részlet Ferenc pápának a Kommunikáció 48. Világnapja alkalmából közzétett üzenetéből / 2014. 01. 23 /.

Kívánom, hogy sikerüljön e néhány napban megvizsgálnunk, hogyan fogadjuk ezt a kihívást...előadónk, és a hozzászólók kétség kívül segítségünkre lesznek ebben ...

Sikeres találkozót kívánok mindenkinek!